
NHỮNG CẢM HỨNG TÙY CẢNH

MỘNG

Gá thân mộng

Dạo cảnh mộng

Mộng tan rồi

Cười vỡ mộng

Ghi lời mộng

Nhấn khách mộng

Biết được mộng

Tĩnh cơn mộng.

PHÁ NGÃ

Mạng sống trong hơi thở,

Trong nhịp đập quả tim.

Thế nào là mạng sống?

Sự vay mượn liên tục.

Tu viện Chơn Không, 08-1982

GIÓ NGHIỆP

*Dem vào là nhờ gió,
Tống ra cũng gió đưa.
Sự hô hấp tuần hoàn,
Tất cả đều do gió.
Một phen gió nghiệp dừng,
Thân này như khúc gỗ.*

Tu viện Chơn Không, 08-1982

CUỘC ĐỜI QUA MẮT TÔI

*Chiếc thân tứ đại khối,
Sinh hoạt thế gian mây.
Thành công khối nước đá,
Thất bại chùn bọt tan.
Nhục vinh bong bóng nước,
Thương ghét hạt sương mai.
Khổ vui trong giấc mộng,
Danh lợi bóng chim bay.
Tháng ngày cái chớp mắt,
Còn mất nước trăng lay.
Chung cuộc cơn gió thoảng,
Viên mãn bầu trời trong.*

CHIẾC THÂN PHÚT CHÓT

Còn động còn ấm còn ta,

Động dừng ấm hết thì ma ra đông.

Thở than khóc lóc não lòng,

Thức thân theo nghiệp hết mong trùng phùng.

Tu viện Chơn Không, 01-1985

CHƠN KHÔNG

*Chơn Không thể bất biến,
Huyễn hữu hằng đổi thay.
Theo duyên bọt bóng nước,
Tan hợp cuộc vùn xoay.
Ngút ngàn mặt bể cả,
Thăm thẳm bầu trời xanh.
Linh lung trăng rọi nước,
Xanh biếc núi im lìm.
Đường phố xe qua lại,
Sông biển tàu tới lui.
Dòng đời duyên biến đổi,
Bệ đá đạo nhân ngồi.*

ĐƯỜNG THẠCH ĐẦU

Đường Thạch Đầu thưở nọ,

Đặng Ân Phong té nhào.

Đường Thạch Đầu hiện tại,

Khách đi lòng nao nao.

Tu viện Chơn Không, 07-1985

ĐƯỜNG ĐẠI MAI

Đường Đại Mai uốn cong,

Cấp rải đều rộng cuộn.

Đại xòe lá che râm,

Mai đón đông cười mỉm.

Tu viện Chơn Không, 07-1985

ĐƯỜNG TIÊU ĐAO

*Đây con đường Tiêu Dao,
Rộng bằng và thẳng tắp.
Đầu cửa cổng Chơn Không,
Đuôi ngọn đồi Tự Tại.
Xa đến khách xuất trần,
Khách xá, trai đường đón.
Mãng cầu, nhãn, mít khoe,
Hoa giấy, anh đào cợt.
Dưới phố vang nhạc chào,
Gió đông lộng tà áo.*

ANH NẾU BIẾT

*Anh nếu biết, cuộc đời là thế ấy,
Còn gì đâu, vướng bận ở lòng anh.
Ai cười vui năm trước,
Ai khổ đau tháng này,
Ai tiên rừng bạc bể,
Ai bát cơm khó đây,
Ai vinh quang tột đỉnh,
Ai tủi nhục cùng đồ?
Dòng đời cứ trôi, trôi qua mãi,
Năm tháng mang đi, đi kiếp người.
Đâu tá những ai, ai cố giữ,
Còn chẳng chỉ thấy, một nắm mô!
Hồ thu nước trong vắt,
Vàng trăng hiện sáng ngời.
Trẻ thơ đua nhau vớt,
Vớt mấy tay vẫn không.*

*Thôi đừng nghĩ thơ nữa,
Ngửa mặt nhìn trời trong.
Ô kìa! Văng vặc trăng đêm vắng,
Đã hết, khổ công nhọc vót mò.
Nay được thấy trăng, trăng rạng rỡ,
Còn đâu run rẩy, lặng tìm trăng!
Anh nếu biết, cuộc đời là thế ấy,
Còn gì đâu vương bận ở lòng anh.*

Thiên viện Thường Chiếu, xuân Kỷ Tỵ 1989

TẶNG BẠN

*Bạn biết chẳng cuộc đời đầy đau khổ?
Bởi con người mãi gieo rắc hận thù.
Gây đau thương, gây tang tóc, ngực tù,
Rốt cuộc chỉ còn là cơn ác mộng.
Nào lợi danh, nào tài sắc,
Từ xa nhìn chúng óng ánh lung linh.
Bọn mình đua nhau, tranh giành đuổi bắt,
Nắm được rồi, nhìn lại chỉ tay không.
Chúng vốn là, những chùm bọt trên sông,
Còn chi đâu, chỉ toi công nhọc sức.
Trời trong, mây trắng, gió mát, trăng thanh,
Vườn cây xanh rờn, khóm hoa cười mỉm.
Nhạc đế nhẹ nhàng, giọng chim thanh thót,
Chính nơi này, đã hiện rõ chân nhân.*

*Hận ngàn năm đều tan nát trong mơ,
Đâu còn nữa những khổ đau buổi trước.
Muốn thấy nó bạn đừng theo vọng tưởng,
Niệm lăng xăng chìm lăng biển thanh bình.
Đến đây rồi, hạnh phúc khó thừa trình,
Chỉ xem thấy, nụ cười luôn hé nở.*

Thiền viện Thường Chiếu, 07-1992

VỀ QUÊ

*Nhân loại ơi! Chúng ta lầm lẫn,
Bỏ quê nhà, cất bước tha phương.
Mỗi bước đi, xa cách cố hương,
Trước mắt thấy, đầy đầy nguy hiểm.
Giông tố thổi, thuyền con khó vững,
Trên đường rừng, cọp sói chực chờ.
Núi cheo leo, hố sâu thăm thẳm,
Sảy chân liền mất mạng tan thân.
Bạn đồng hành phản trắc, khó lường,
Mới thân đó, thành thù sau đó.
Hận nhau rồi dao súng sẵn chờ,
Giết hại được không lòng thương xót.
Trước mắt bủa giăng đầy cạm bẫy,
Ngưỡng đầu chờ, chông nhọn chịt chằng.
Lao lách giới chân xây, máu đổ,
Kẻ lơ là mất mạng như chơi.*

*Về đi thôi! Nhân loại mến yêu,
 Hãy dừng lại chớ nên tiến bước.
 Bởi một bước thịt rơi máu đổ,
 Ta đại gì lao mãi khổ đau.
 Mái nhà xưa êm ấm muôn đời,
 Chờ con trẻ, cha già mỗi mắt.
 Mẹ thân yêu trông ngóng con về,
 Gặp được trẻ thỏa lòng mong đợi.
 Đây sự nghiệp kho tàng đầy dẫy,
 Tha hồ con thụ hưởng vui chơi.
 Trước sân nhà, hoa nở ngạt ngào,
 Sau vườn cũ, trái oằn chín mọng.
 Đâu còn nữa những ngày đau khổ,
 Để sau lưng các thứ hiểm nguy.
 Về quê rồi tình nghĩa thiếu chi,
 Nhìn nhân loại như mình nào khác.*

HOA QUỲ DẠI

*Đây là hoa quỳ dại
Chỉ mọc ven rừng hoang
Nép mình lẽ đường cái
Làm giậu chống kẻ gian.
Cuối thu nụ không sai
Đua nhau trở rục vàng
Mặc người khinh rừng dại
Cốt tô điểm non sông
Vui mục đồng thường hái
Chôn chuột luôn nấu mình
Che chở cho muôn loại.*

Thiên viện Trúc Lâm, 07-11-1995

